

Mehmet Altan'ın 21 Haziran 2017 tarihli ilk duruşmadaki savunmasının tam metni:

“Rousseau’yu da yargıladınız”

Sayın Başkan ve Sayın heyet

Hukuk değil de algı üzerinden başlatılan yargılamada, 10 Eylül’den bu yana özgürlüğü elinden alınmış, düşünceleri yargılanan birisi olarak karşınızdayım. Devleti çeteden ayıran en önemli özellik evrensel hukuk kurallarına ve kendi çıkardığı yasalara uyma özen ve titizliğidir.

Devletin yaptırım gücü, hukuksal mevzuattan koptuğu an orman yasaları devreye girer. Devleti ele geçirdiğini sanan güç, istediğine istediğini yapmaya başlar.

Hukuk buharlaşır.

15 Temmuz vahşi ve kanlı darbe girişimi ertesinde, bu kanlı vahşetin fiili sorumlularının cezalandırılması beklenirken, devletin yaptırım gücü ile hukuk arasındaki bağın koptuğunu gördük.

Siyasetin “Allah’ın lütfü” olarak nitelediği bu yeni dönem, “hoşa gitmeyen” tüm seslerin ve kişilerin susturulması ve cezalandırılmasına yöneldi.

Ben de bu cezalandırılmak istenenlerden birisiyim.

Çok uzun bir bayram öncesi, suç olmayan bir uydurma suçlamayla gözaltına alınmamdan, çok kullanışlı formül olan **“örgüte üye olmamakla birlikte”** bu örgüte yardımcı olduğum noktasına gerileyen iddiaya rağmen tutukluluğum aynı matbu ret kâğıtları ile devam etti.

Suçlama hafifledi, tutukluluk ve istenen ceza arttı.

Bir yandan da 10 satırlık “hukuk ve demokrasi” hatırlatmasından dolayı kanıtsız, delilsiz , hukuksuz suçlamalar ve hakimliklerin buna itiraz etmeden, suç olmayan bir suçlamayı kabul etmesine, yarın bir skandal olarak yargı tarihine bırakılacak bir hüküm paragrafıyla tutuklanmama, devamında hiç bir somut ve kanıta dayanmayan algı ve niyet okuma ile müebbet hapis cezasına çarptırılmak istenmeme ve hukuki tüm itirazlarımın okunmadan ret edilmesine kadar ürkütücü bir sürecin mağduruyum.

“İslamcı terör örgütü üyesi” olmakla tutuklanıp daha sonra malum bir genişlik ve rahatlıkla suçlanarak, derhal bırakılmama engelleyecek şark usulü bir kurnazlıkla algı operasyonundan medet umuldu.

“Evrensel düzeyde” olma çabasındaki bir **“yazarlık gayreti”** ve **“çaycı markası”** gibi sadece yerel olmayan bir **“akademisyenlik”** için en önemli özellik **“itiraz kültürü”** ile yıkanmış olmasıdır.

Bu yazarlar ve akademisyenler için “biat kültürü” ya da “emir-komuta” içinde yer alma söz konusu olamaz.

Tek pusulaları kendi doğru bildikleri gerçeklerdir.

Gerçekleri arama uğraşısıdır.

İddia makamının, yazarlık ya da akademisyenlik konusunda bilgisi ve birikimi nedir bilemiyorum ama bunları ilk imzasını 49 yıl önce gören, 40'a yakın kitabı olan bir yazar, 31 yıllık bir akademisyen, 24 yıllık bir profesör olarak söylüyorum.

Keşke iddianame öncesi, iddia sahibi biraz da o çabalara bir göz atsa, hukuksal hiç bir zemini olmayan şaşırtıcı yakıştırmalara kalkışmasaydı.

Maalesef hukukun öldüğü, algı operasyonu üzerinden yargılama yapıldığı, **'medya yargıçlığının'** revaçta olduğu, bir askeri darbe dönemlerinde bile rastlamadığım bir utanç dönemi yaşıyoruz.

Dün **'askeri vesayet'** andıçlamıştı, bu gün aynısını **'siyasi vesayet'** yapıyor.

Jean-Jacques Rousseau 1763 yılında yazdığı **'Toplum Sözleşmesi'** isimli eserinde şöyle der;

“Dağılma önce hükümetin yasalara göre yönetmemeye başlaması ve devlet gücünü zorla ele geçirmesi ile olur.

O zaman önemli bir değişiklik meydana gelir.

Hükümet değil devletin kendisi sıkışıp daralır.

Yani büyük devlet eriyip gider ve onun içinde yalnız hükümet üyelerinin kurduğu bir başka devlet ortaya çıkar demek istiyorum.

Bu da halkın geri kalanı için efendiden, zorbadan başka bir şey değildir”. (T.İş Bankası Yayınları say.83)

Rousseau 254 yıl önce yazdıklarını bugün televizyonda söylese hiç kuşkusuz

'darbeyi biliyordu, subliminal mesajları veriyor, darbeye zemin hazırlıyor' yakıştırmaları ile göz altına alınırdı. Ardından 3 kez ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası talebiyle Silivri zindanlarına atılırdı.

Rousseau'nun temellerini attığı hukuk bilinci ile benim de söylediklerim; anayasal düzen yürürlükte iken **'parlamentar rejimi bekleme odasına alan'**, **'fili durum var'** diyenlere karşı Rousseau'nun ikazlarını tekrarlamaktan ibarettir.

Tabi ki FETÖ'cü bir darbeden haberdar değildim ama hukuk devletinin ne olup olmadığını gayet iyi biliyorum.

'Demokrasinin katledilişine' alkış tutmadığım için burada olduğumun bilincindeyim.

2 yıl içinde yapılacak genel seçim sonuçları ve o zamana kadarki olabilecek siyasal ve hukuksal gelişmeleri tartışan bir programdan başka türlü nasıl 3 müebbetlik hapis cezası çıkarmak gibi bir sihirbazlık söz konusu olabilirdi? Gözaltına alınmamdan bugüne kadar ki yaşadıklarım düpedüz **'hürriyeti tahdit'** eylemidir.

TCK'nun 77. maddesinde tanımlanan bir suçun mağduru olmaya devam ediyorum.

Türk Ceza Kanunu değiştiğinde delilden sanığa gidileceği için çok sevinmiştim. Ama bu gün görüyorum ki, “hoşlanılmayan demokratlar”, “eleştiri yapan özgürlükçüler”, “askeri vesayete herkesten çok karşı çıkanlar”, “28 Şubat gibi post modern darbelere herkesten fazla karşı çıkanlar” zorla susturuluyor.

Önce gözaltı, sonra tutukluluk...

Ardından da ‘acaba bir şey bulabilir miyiz’ arantı ve çabasına girme saçmalığı. Yaşanan budur.

Suçsuz olunca da hukuksuz iddialar, algı üzerinden delil yaratma gariplikleri. Bu iddianameye savunma hazırlarken beni en çok bunaltan ‘suç niteliğinde olmayan iddiaların suç olmadığını’, ‘delil sayılmayanın delil olamayacağını’ anlatmak gibi akıl dışı bir konuda savunmak yapmak oldu.

Gözaltına alındıktan 7 ay sonrasında içeriği bir başka iddianamenin kopyalanması ile 247 sayfaya ulaşan ancak hakkımda sadece iki sayfası ilgili kılınan iddianame, az evvel söylediğim gibi mahkemeniz huzuruna çıktığım 283. günde devam eden hürriyeti tahdit eyleminin açık ve kesin delilidir. Geride kalan 282 gün Anayasa’dan, Türk Ceza Yasasından dem vurma manasızlığını da anlamsızlığını da bana fazlasıyla kanıtladı. Ancak böylesi bir dönemin sanığı yapılmış bir kişi olarak mağduriyetleri ve bu günlerin zulmünü, hukukun geri geleceği günler için şimdiden not düşmek gerektiğine inanıyorum. Bunun durup dururken oluşmadığını, biri tutukluluğumun başında, diğeri ise mahkemeye çıkmadan önce olmak üzere iki örnekle ifade etmek istiyorum. “15 Temmuz kanlı ve vahşi darbe” girişiminden yaklaşık 2 ay sonra, çok uzun sürecek bir bayram öncesi, bir Cumartesi sabahı haftalık televizyon programında paylaştığım düşüncelerimden dolayı “darbe çağrışimli subliminal mesaj vermek” suçlamasıyla gözaltına alındım.

Malumunuz üzere gerek Anayasa’nın 38. maddesi gerek TCK’nın 2.maddesi gereği böyle bir suç ve suçlama olamaz.

Diğer yandan TV programında “darbe çağrışimli subliminal mesaj” da yoktu ama “olmayan bir mesaj gibi olmayan ve işlenemez bir suç” nedeniyle gözaltına alınmış oldum.

Normalde bir hukuksal vahameti gene hukuk çözer sanıyorsanız bu büyük bir yanılğı.

Çünkü Savcılığın talebini Sulh Ceza Hâkimliği bir noter soğukkanlılığı ile onaylamıştı.

9 ay boyunca peşi sıra sıralanmış Sulh Ceza Hakimliği 20’ye yakın tutukluluk itirazını, onca belge onca kanıtla hiç mi hiç aldırmandan muhtemelen hiç okumadan ve incelemeyen matbu gerekçelerle ret etti;

“...atılı suçun vasfı ve mahiyeti, kuvvetli suç şüphesi” kalıbı benim zihnimin ezber bölümünde yer etti.

Hürriyetimin bu kadar büyük aldırma içinde engellenmesi bir rutin haline döndü.

Ama hala mahkemeleri hakimlikten daha farklı yere koyma eğilimindeydim. Sonuncu tutukluluğa itirazımı reddeden Ağır Ceza Mahkemesinin gerekçesini görünceye kadar.

Gerekçe “delillerin toplanmamış olması”...

9 ay boyunca hazırlanamayan iddianamede toplanamayan deliller nihayet toplanmıştı oysa;

2 yazım ve bir 1 TV konuşmam.

Anladım ki ortalıkta adaletin yerini almış olan korkutucu ve bir o kadar da ürkütücü bir başka refleks var.

Şayet bana yönelik iddianameye kısıntı düzeyinde bir ilgi gösterilmiş olsaydı, önemsenmesi gereken bir hukuksal gelişmeden de haberdar olunurdu.

12 gün boyunca Emniyette gözaltı evresi, polis sorgusu ve hemen ardından daha sonra tamamen şekli olduğunu kavradığım savcı sorgusuna, sonrasında da sabaha karşı Sulh Ceza Hakimliğine sevk edildim.

400 küsur davadan geçmiş bir ailenin ferdi olarak, hiç görmediğim, duymadığım, rastlamadığım bir siyasal söylemle oluşturulan hukuk gerekçesiyle ve **“örgüt üyesi olduğum”** iddiası ile tutuklandım.

9 aylık süreç sonunda, sosyal yaşantım nedeniyle, **“İslamcı bir örgüt üyesi olamayacağım”** noktasına geldi.

İddianameye göre İslamcılıkla alakam yok ama gene aynı iddianameyle “teokratik bir devlet kurmak” için “kanlı ve vahşi bir darbe girişimine” zemin hazırlamak gayreti içinde olmakla suçlanıyorum.

İddianame sayfa 155’de FETÖ/PDY örgütünün amacı; ‘*‘Şer’i yasaların hâkim olduğu teokratik bir devlet kurmak...’*’ olarak gösteriliyor.

Sosyal yaşantım nedeniyle üye olamayacağım bir İslamcı terör örgütü, teokratik devlet kursun diye mi darbe zeminini yaygınlaştıracacağım?

Yıllarca Siyasal İslam’a ağır eleştiri getiren pek çok yazım varken üstelik.

Değişik yıllarda yazdığım, bazı yazılarımdan cümleleri okumak isterim;

‘Türkiye, siyasal İslamcı faşizmin ne olduğunu da görmüş bulunmakta...’

‘‘Türkiye, bir şekilde cami ve kışla üzerinden siyasetin sonuna geldi. Bundan sonra ne asker üzerinden, ne de siyasal İslam üzerinden siyaset olur’’.

‘‘Siyasal İslam’ın en çok mağdur ettiği kitle kent dindarlarıdır’’

‘‘Siyasal İslam, Kültürel İslam’ın önündeki en büyük engel haline geldi’’

‘‘Şöyle söyleyeyim; siyasal İslam’ın bir rezillik olduğu anlaşıldı...’’

‘‘Türkiye askerî vesayeti aşmak zorundaydı. Siyasal İslam korkusuyla hep aynı askerî vesayetin içinde taşlaşıp kalmaktansa, o vesayeti temizleyip sonra Siyasal İslam’la hesaplaşmak, Türkiye’yi demokrasiye bütün bu aksaklıkları aşarak taşımak evladır. ..’’

Bana yapılan bu yakıştırmalar mantık ve tutarlılık açısından çok sorunlu durmuyor mu?

İddia, TCK’da suç tanımı olmayan suçlama ve delil bağlantısı yokluğu izahına geçmeden önce bildirmek isterim ki; ben siyasetçi, bürokrat ya da asker değilim.

Hakkımda birlikte dava açılanlardan Ahmet Altan abimdir, Nazlı Ilıcak uzun yıllardır tanıdığım arkadaşımıdır, diğerleri ile bir ilişkim yoktur.

30 yılı aşan akademisyenlik hayatımda 49 yıllık imza ve 40’ı aşkın kitabın yazarıyım.

Darbenin medya ayağı iddiasına karşı, 2012 yılından itibaren de hiçbir gazetede yazmadığımı altını çizmek isterim.

Akıl dışı suçlamanın hareket noktası “üyesi” olmadığım bir İslamcı terör örgütü

ile hiçbir muvazzaf asker tanımadan darbe girişiminde rol oynayan kimseyi bilmeden “darbeden önceden haberdar olduğum” iddiasıdır.

Askeri ya da sivil her türlü vesayete karşı mücadelem, demokrasi ve hukuk yolundaki duruşum, toplumun gözü önünde saptanan kimliğim, kişiliğim, yıllardır yazdığım yazılar, kitaplarım kayıtlara geçen konuşmalarım belli iken neden, nasıl, niçin darbeyi önceden bileyim, darbeyi neden destekleyeyim?

Neden İslamcı gruplar ile işbirliği yapmış olayım?

Hangi amaç, hangi beklenti uğruna?

İddianamede bunu izah eder bırakın delili mantıklı bir gerekçe yok, olamaz da zaten...

Ama görüyorum ki böylesi bir iddianame ve böylesi bir suçlama için kanıt, delile ve elbet hukuka hiç ihtiyaç yok.

İlk aşamada örgüt üyesi olmakla suçlanırken, iddianamede **örgüt üyesi olmaktan çıkmak bile “kuvvetli suç şüphesi oluşturan somut delil mevcudiyeti” iddiasını kendiliğinden ortadan kaldırıyor oysa.**

Ne yazık ki bu gariplikler nedeniyle 283 gündür tutukluyum ve daha da garibi 3 kez müebbet hapis cezası ile cezalandırılmam istenmektedir.

Şiddet içermeyen, cebir unsuru olmayan ifade özgürlüğü bir suça konu edilebilir mi?

Edilemez.

Ama ülke normale ve hukuka geri döndüğünde bir utanç olarak anımsanacak bu çok özel dönemin, hukuk dışına fazlasıyla taşmış şartlarında, algı operasyonlarıyla “İslamcı terör örgütü” ile irtibatlı darbecilik suçlaması gibi skandal bir zulmün konusu edilebilir anlaşılır.

TCK’da suç tarifi olarak yer almayan “darbeyi önceden bildiğim” gibi iddia makamının hukuki değil şahsi görüşünden hareket ile, kendince niyet okumaya yönelik sözde iddiaları tek tek mercek altına almak isterim.

Ancak bilinmeli ki üzerime atılı suç özelliği olmayan tariflere karşı suçsuz olduğum yolunda savunma yapmak zorundayım.

Yasalar gereği üzerime atılı eylemin sabit kabul edilmesi için kanunun suç kabul ettiği bir eylemin ispat bulması gerekmektedir. Buna karşın benim suçsuzluğumu ispat gayretinde olmam, birey olarak her türlü hukuk güvenliğinden mahrum bırakıldığımın en somut ispatıdır.

İddianamenin bana yönelik çıkış noktası; “darbeyi önceden bildiğim”.

Darbeyi önceden biliyorum, çünkü TV programında darbe olacağına dair subliminal mesaj veriyorum, demek ki darbeciler ile görüşüyorum ki onlar bana darbe yapacaklarını söylüyorlar. Yoksa darbe olabileceğini bir insan nasıl söyler?

Darbe olacağını söylemiş miyim, hayır.

Benim darbeci olduğuma dair bu kocaman kocaman cüsseli iddialar sadece bir görüş.

İddianameyi hazırlayan Savcılığın görüşü.

Ama kanıttan, hukuki dayanaktan yoksun olduğu için de büyük cüssesine rağmen içi boş, içi boş olduğu için de cılız düşen ve çöken bir görüş. Yüzlerce sayfada benimle hiç ilgisiz konuların yazılı olduğu iddianameye dâhil olmamın hareket noktası, benimle ilgili kısmı sadece bu görüşten ibaret.

–I–

1. Temmuz Tarihli TV Programı

Sayın Mahkeme Heyeti;

Bir TV programındaki bir paragraf anlatımına göre ben darbeyi önceden biliyorum ve 3 kez müebbet hapis cezası ve ilaveten de 15 yıl hapsim isteniyor.

1. Bu TV programı her hafta Perşembe günleri yapılan ve tüm haftanın gelişmelerinin yorumlandığı bir programdır.

Program iddia edildiği üzere kasıtlı olarak “darbeden bir gün önce” yapılmamıştır, her hafta olduğu gibi Perşembe günü, normal gününde ve normal saatinde yapılmıştır, o hafta Perşembe günü 14 Temmuz’a tesadüf ettiği için program o Perşembe günü her zamanki saatinde yapılıyor.

1. Can Erzincan TV, programının yapıldığı gün de her zaman olduğu gibi devlet denetimindeki TURKSAT’tan yayın yapmıştır, ayrıca D Smart 220 kanalından abonelerine de ulaşmaktadır. Özetle resmi, yasal, meşru bir kanaldır.

1. Programın konukları ise hep liberal, demokrat ağırlıklı olmuş; büyükelçiler, profesörler çoğunlukla tercih edilmiştir.
2. 14 Temmuz günü her Perşembe olduğu gibi haftanın öne çıkan konuları seçiliyor ve tartışılıyor.

Haftanın gelişmelerinden olan EMASYA, Mayıs ayından itibaren devam eden süreçte MHP Kongresi ve Meral Akşener’in MHP’nin başına geçme ihtimali, konuk Ahmet Altan’ın da yargılanacağı yakında duruşması olan davası ve konuğun yeni yayınlanmış olan “Ölmek Kolaydır Sevmekten” isimli romanı seçilmiştir. Romana ve içeriğinde yer alan tarihsel olaylara daha geniş yer verilmiştir.

Program konuklarının ve program içeriğinin, program konuşmalarının bu bağlamdan kopartılarak;

“Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Sayın Recep Tayyip Erdoğan ve Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti yetkilileri hakkında tehdit ve hakaretvari söylemlerde bulunularak, yaptıkları iş ve işlemlerin hukuka aykırı olduğu, suç İşledikleri, askeri darbeye zemin hazırladıkları, ülkemizde gerçekleşmiş askeri darbelerin önünü açan gelişmeler her ne ise, Sayın Cumhurbaşkanı’nın günümüzde aynı kararlar vererek o yolları teker teker açtığı, kısa bir süre içerisinde ülke yönetiminden gideceği ve yargılanacaklarının defalarca dile getirildiği, bu söylemler kapsamında darbenin gerçekleşeceğini beyan ettikleri, darbe

girişimini terör Örgütünce fikir ve eylem birliği içerisinde olmadan bilmelerinin ve bunu bir gün önce kamuoyu algısını şekillendirecek biçimde beyan etmelerinin mümkün olamayacağı, amaçlarının gerçekleşecek darbe girişimini meşrulaştırmak olduğu” iddiası...

Aynen “darbeyi önceden bildiğimiz” iddiası bir niyet okuma, o niyeti de yanlış okuma çabası olarak karşımıza çıkıyor.

1. EMASYA, bilindiği gibi askeri otoritenin, sivil otoriteden bağımsız ve emir almadan, “kriz” tespiti halinde harekete geçmesine olanak veren bir uygulamanın adıdır.

Siyasal iktidar tarafından, askeri yetkililerin doğrudan yargılanmasını engelleyen, bunu sivil otoritenin iznine bağlayan bir uygulamaya da imza attığı için tartışılan konu olarak seçtik.

Programda da Siyasal iktidarın, Emasya’yı yürürlüğe sokması, askeri bürokrasiye dokunulmazlık zırhı getirilmesi ve teamüller dışına çıkan zorlama yasalarla darbecilerin terfisine yol vermesinin ne denli tehlikeli olduğunu tarihsel bir perspektif içinde anlatıyor, uyarı ve eleştirilerimizi yapıyoruz.

Uyarı ve eleştiri yapan darbeci olur mu?

Uyarı ile darbeye zemin mi hazırlanır?

Nitekim Ankara Cumhuriyet Savcılığının FETÖ iddianamesinde, darbeci askerlerin geleneksel terfi süreci dışına taşınarak hızlıca terfi almalarını sağlayan bir yasanın 37 iktidar milletvekillerinin önerisiyle gerçekleştiği belgelenmiştir.

TV programında vurgulanan tam da budur.

Bunun demokrasi açısından büyük bir tehlike olduğu, seçilmiş iktidarın denetimi ve onayı olmadan, askeri bürokrasinin harekete geçebilmesine olanak veren bir uygulamanın Türkiye’nin geçmişinde yaşanan gayri meşru askeri girişimlere yol açabileceğine dikkat çekiliyor, siyasal iktidar uyarılıyor ve bu uyarılar üzerinden eleştiriliyor.

Örneğin programda;

Ahmet Altan; *“sivil siyasetçiler askerle oyun oynamaya başladıkları zaman darbenin önünü açarlar.”* Diyor.

Ben de örneklemek adına;

- *‘İyi Mursi Sisiyle oynadı’* diyorum.

Çünkü Sisi’nin eşi başörtülü idi ve Mursi bundan medet umarak orduya siyaset soktu. Sisi’yi göreve getirdi, Sisi Mursi’yi devirdi.

Konuşmanın bu bölümünde, sürekli olarak darbeye yol açabilecek hatalara düşülmemesi isteniyor.

Bu içeriği uyarı olan, geçmiş tecrübelerin paylaşıldığı anlatımdan, iddianamede garip bir şekilde kanıtsız, olgusuz, mesnetsiz tam bir algı ve propaganda amacıyla başlangıç noktası olarak gösterilen “darbe girişimini önceden bilmek” gibi bir çıkarımda bulunmak farklı bir maharet ürünü olsa gerek.

Meşru, yasal, demokratik ve hukuka dayalı bir anlayış ve zihniyet zorunluluğu her aşamada ve fırsatta vurgulanıyor olmasına karşın üstelik.

2 yıl sonra seçim olacağı, iktidar oylarının düştüğü, seçimi kazanamayabileceği,

seçim yılına kadar da parlamentodaki bir meşru gelişmenin siyasal tabloyu değiştireceğini konuşuyoruz.

Örneğin;

Bu kısımda Ahmet Altan, ‘ *Seçim geliyor, iki sene sonra seçimde ne olacağını kimse bilemez* ’ diyor.

Ben de yasamada meşru bir gelişme olabileceği ihtimaline ve yapılacak MHP kongresine göre ;

- ‘ *Hayır iki seneye kadar da ne olacağı belli değil bu ülkede* ’ diyorum.

Bu görüşe cevaben de Ahmet Altan; ‘ *elli tane AKP’li milletvekili biz AKŞENER’le parti kuruyoruz dese, ayrılrsa, bütün sistem sarsılıyor* ’ cevabını veriyor.

Darbe olacağını önceden bilen biri, 2 yıl sonraki seçimden ve o zamana kadar parlamento çatısı altında olabilecek muhtemel meşru gelişmelerden söz eder mi? Baktığımız vakit aslında o günden bu güne, programdaki konuşulanlar parantezindeki gelişmeleri yaşadı Türkiye.

AKP ile MHP referandum öncesi birlikte hareket etme kararı aldılar. Ancak çıkan sonuç bu iki parti tabanının birlikte hareket etmediğini göstermedi mi? Hedeflenen hesap ile ortaya çıkan netice birbirini tutmadı değil mi?

1. Nitekim 15 Temmuz Darbesine giden yol, tam da bu uyarılara kulak asılmayan bir süreçte gerçekleşti.

Bir parça geriye gidelim;

Cumhurbaşkanı Erdoğan Mart 2015’de toplu açılış konuşmasında; ‘ *herkesin farklı zamanlarda başlattığı parlamenter sistem, 10 Ağustos’ta bir daha geri dönüş olmamak üzere milletimiz tarafından bekleme odasına alındı* ’ dedi.

(Bu konuşma sonrası Avukat Prof. Dr. Hüseyin Durdu’nun Denizli Cumhuriyet Savcılığı’na TCK 309 ve 311. maddelerine aykırılıktan suç duyurusunda bulunduğunu okumuş idim.)

Cumhurbaşkanı Erdoğan Ağustos 2015’te yaptığı bir başka konuşmada; ‘ *İster kabul edilsin, ister edilmesin. Türkiye’nin yönetim sistemi bu anlamda değişmiştir. Şimdi yapılması gereken bu fiili durumun hukuksal çerçevesinin anayasal anlamda kesinleştirilmesidir* ’

Başbakan Binali Yıldırım Haziran 2016’da yaptığı açıklamada; ‘ *Başkanlık fiilen uygulanıyor. Ortada bu gerçek varken anayasa fiili durumla aynı hale getirilmeli* ’

Adalet Bakanı Bekir Bozdağ 13 Ekim 2016 tarihinde ‘Uluslararası İstanbul Hukuk Kongresinde’ yaptığı konuşmada; ‘ *Türkiye’de fiili başkanlık var* ’ dediler.

Anayasa değişmeden ‘ *fiili başkanlık* ’ uygulaması olduğu Cumhurbaşkanı, Başbakan, Adalet Bakanı tarafından ifşa ediliyor.

Bunun anayasal düzen açısından doğuracağı mahsur ve çalkantıları hatırlatmak ‘darbecilik’ mi dir?

Yoksa ‘anayasal düzeni, hukukun üstünlüğünü savunmak siyasal iktidarın suç işleme özgürlüğünün olamayacağını hatırlatıp gayri meşru gelişmelere karşı

uyarı” yapmak mıdır?

Anladığım kadarı ile iddianameye göre hukuku ve meşru düzeni, Anayasanın hükümlerini hatırlatmak ve savunmak suç sayılıyor.

Size bu noktada konuşmamın başında değindiğim **Jean-Jacques Rousseau**’yu tekrar hatırlatmak isterim; ‘*dağılma önce hükümetin devleti yasalara göre yönetmemeye başlaması ile olur*’.

Geçmişini hatırlatmaya devam edelim;

MHP Genel Başkan Yardımcısı Semih Yalçın ise, “*Fiili durum devam ederse yeni bir darbe ile de karşılaşabiliriz*“ uyarısında bulundu.

Nihayetinde 15.10.2016 tarihinde MHP Genel Başkanı Bahçeli “*fiili durum devam ederse Türkiye kriz ve kaos ortamına sürüklenir*” dedi.

AKP Başbakan Yardımcısı Türkeş de Ocak 2017’de ‘*’Fiili durumu hukuki çerçeve yerleştiriyoruz sözleri tuzaktır. Açık ve net söylüyorum. Ne siz söyleyin ne de kimseye söyletin . Bu laftı savunursanız zımnen siz mevcut Cumhurbaşkanının yetkisini aştığını ve suç işlediğini kabul etmiş olursunuz*’” uyarısını yaptı.

Türkiye’de anayasa aykırılık teşkil eden fiili başkanlıktan ötürü “*fiili durumdan hareket ile kriz ve kaos ve darbe endişesi*”ni gidermek adına anayasa değişikliğine gidildi.

16 Nisan 2017 tarihinde yapılacak referandum yolculuğuna başlandı ve fiili başkanlığa son verildi.

•

“parlamenter, demokratik, hukuk devletinde” buna dikkat çekenleri ve tehlikelerini anlatanları “darbeyi önceden biliyorlardı” yakıştırmaları ile 3 kez müebbet hapis cezası ile yargılamak buralara özgü bir garabet olsa gerek. Anayasaya aykırı hareket edildiğini, edenler açık açık ikrar ederken, hukuku bu şekilde kırmanın toplumu ve devleti nasıl derin sarsacağına dair uyarıları yapan, dikkat çekmek isteyen ömrünü darbelere karşı her türlü vesayetle mücadele ederek geçiren ben bir darbeci oluyorum öyle mi?

Anayasa değişmeden ‘fiili bir durum’ yaratmanın meşru yürürlükteki parlamenter rejim söz konusu iken bu rejimi zorla bekletme odasına geri gelmemek üzere göndermenin devlet ve toplum açısından ne kadar büyük sakıncalar yarattığını anlatmaya çalıştığım o paragrafın bu gün de arkasındayım ve tekrarlamak istiyorum. Bu benim yıllardır anlatmaya çalıştığım düşüncelerim çünkü.

Türkiye’de darbeler üzerine otuz yılı aşkın süredir yazan konuşan kitapları olan biri olarak uyarılarımı TV programında da bu sebeple yapıyorum. Bakın ne diyorum;

“Meşru olmayan biri o kadar güçlü olamaz”

“.....hukuk dışı bir anlayışı suç işleyerek, bir devleti ele geçirmeye kalkacağını sanmak... Eğer o devlet var olmaya devam edecekse, bu bir gaflettir ve Türkiye Devletinin içinde de muhtemelen bütün bu gelişmeleri dış dünyadan daha fazla belgeleyen, izleyen bir başka yapı var. Yani onun ne

zaman torbadan yüzünü çıkaracağı, nasıl çıkaracağı da belli değil.

Çünkü devleti ele geçirmeye kalktığın vakit, bir metabolizmayı yok etmek istiyorsun. Eee o metabolizmanın da kendi refleksi var. O refleksi gösterecek unsurlar nedir? Bunları yok edemezsin. Edersen o zaman zaten devlet ve toplum yok olur. Bu olmayacaksa etmen mümkün değil.”

Gözetleyenler kimler size sayabilirim; Yasama, yürütme, yargı, Avrupa Birliği, Avrupa Komisyonu, Venedik Komisyonu, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu.

Yüzünü nasıl gösteriyorlar; AKP’yi kapatma davasında Anayasa Mahkemesi örneğin ya da 27 Nisan Muhtırasında Yürütme, OHAL KHK ları ile ilgili Venedik Komisyonu ya da Sarıyer’de polis bir kızı vurduktan iki yıl sonra silindi denilen görüntülerin Jandarma Kriminal tarafından geri getirilmesi gibi. Anayasada başkanlık düzenlemesi yok, fiilen başkanlık düzenlemesi de yok. Anayasa yürürlükte iken onun yol gösterici meşru değişikliklerini yapmadan “fiili durum var” diyenlere hukuksal yaptırım uygulamayan sindirilmiş ortam, “yasama, yürütme ve yargının” varlığına dikkat çeken uyarı içerikli anlatımı müebbet hapisle cezalandırılmak istiyor.

Bu çok yaman ve üzücü bir çelişki değil mi?

İşte böyle bir ortamda ben huzurunuzdayım.

Anayasanın 2. maddesi Cumhuriyetin niteliklerini “insan haklarına saygılı, demokratik, laik, hukuk devleti” olarak sayıyor. Bu sıfatların ileri düzeyde fanteziye dönüşmüş bir durumu var.

Hukukun hayatta olması halinde; olmayan ve dolayısıyla işlenmemiş bir suçtan göz altına alınmam, aşırı siyasallaşmış bir yaklaşımla kanıtsız delilsiz tutuklanmam, matbu kağıtlarla hukuksal itirazlarımın sürekli reddedilmesi, yarına belge olarak kalabilecek bir özensizlikle tutukluluğuma hiç bir inceleme yapmadan devam kararı verilmesi söz konusu olamazdı.

Anayasa başta tüm hukuksal mevzuat paspas gibi defalarca çiğnenmezdi.

Yaşantıma ve düşüncelerime bir bütün olarak bakmayı ret edip bir bahane yaratmak gibi özel gayret de hiç bir zaman söz konusu olmazdı.

Üstelik gerçek bir devletin bünyesinde hukuksal mevzuat dışında faaliyet gösteren bir ‘cemaate’ yaşam olanağı verilemeyeceğini de yıllar önce söylemişim.

“Paralel devlet” eleştirisini gene yıllar önce yapmışım.

Hepsinin örneklerini biraz sonra arz edeceğim.

Keşke yayınlanan 40’a yakın kitaplarıma bir göz gezdirilseydi ve zoraki bir esaret için aşırı bir gayret içine girilmeseydi.

Peki neden girildi, ne oluyor, olup biteni nasıl açıklamalı?

İddianamede tırnak içinde sayılan delilleri çürütmeden önce ne olduğunu arz etmek isterim;

28 Şubat döneminde garip bir tesadüfle ve gene bu mahkemenin sanığı ağabeyim Ahmet Altan ile post modern darbe failleri tarafından yani darbeciler tarafından andıçlandık, bu andıcı da gene mahkemede sanık Nazlı Ilıcak buldu,

ortaya çıkardı.

28 Şubat andıcının bugün beni hedef alan zihniyetle neredeyse aynı olan maksadını hatırlatmak isterim;

•

Bugün görüyoruz ki; 28 Şubat failleri yargılanıyor ama andıçlama ve andıç anlayışı daha da canlanmış olarak yaşıyor.

Eğer benim gibi yıllarca hem askeri vesayet hem de sivil vesayete, eğer benim gibi yıllarca hem askeri darbeye hem de din devletine karşı iseniz, gene benim gibi bir ömür evrensel bir demokrasi ile AB üyesi bir anlayışla Cumhuriyetin demokratikleşmesini isterseniz,

bunun için çaba sarf ederseniz **sizi hem askeri darbeler hem sivil vesayet andıçlar.**

Askeri vesayete karşı onca çabanız herkesin malumu iken, örgüt üyesi olmadığı halde darbeci,

‘demokratik laiklik’ için onca yazı, yıllardır değişmeyen duruşunuza ve sözünüze rağmen ‘İslamcı bir örgütle iltisaklı’,

Anayasal demokratik düzenin nitelik kazanması için onca çabanız karşılığında “hükümeti darbeye ortadan kaldırmaya” yönelik bir terörist olarak andıçlanıverirsiniz.

İddianamenin 127.sayfasında FETÖ/PDY örgütünün 28 Şubat’ı desteklediğine ayrıntılı yer verilmekte.

Ben az evvel anlattığım gibi 28 Şubat’ta “andıçlandım”.

Bu kadar derin ayrılıklara rağmen “darbeye nasıl zemin hazırlıyorum?”

Üstelik “teokratik bir devlet” amaçlayan bir darbe...

İddianamenin kendi içeriğindeki çelişkiye bir başka örnek daha verebilirim Size; İddianamede sayfa 55’de Hrant Dink’in öldürülmesinde FETÖ/PDY örgütü suçlanmaktadır.

Sadece 1 TV programımdaki konuşmam üzerinden darbecilikle suçlanırken, tüm yazılarım gibi Hrant Dink cinayeti hakkında yazdığım pek çok yazım, yazılarımda örgütü yerden yere vurmam nedense görmezden geliniyor.

Sadece bir yazımdan alıntı yaparak okuyorum;

•

•

•

Sadece yazılarımda değil “Milliyetçilik ve Çeteler” isimli kitabımın 164-190 sayfalarında aynı görüşlerimi dile getirmişken nasıl böyle bir örgüte olabilirim ki?

Kim olduğum, ne yaptığım, yazılarım, konuşmalarım, kitaplarım, bir gece yarısı KHK’sı ile bitirmek istenen 30 yıllık üniversite hocalığım ortada.

Anlatmama gerek yok.

“Askeri ve sivil vesayet” dönemlerinin neden aynı amaçla beni andıçladığımı yıllar önce 2012’de yayınladığım “Cami Kışla Parantezinde Türkiye” adli kitabımdaki bir cümleyle daha hatırlatmak isterim;

“28 Şubatın 15. yılında 12 Eylül rejiminden AB standartlarında bir demokrasiye geçiş geçmeyeceğimiz hala bir muammadır. Siyasetçiye 12 Eylül rejimini berhava etmek yerine ele geçirmek daha cazip geliyor.”

-
-

Bu tecrübelerden çıkmış gelmiş birisi olarak yukarıda saydığımı bu gün artık '15 Temmuz' da eklemek durumundayım.

3 kez müebbet hapis cezası ile cezalandırma isteğine gerekçe gösterilen TV programında anlattıklarım benim yıllardır savunduğum, mücadelesini yaptığım bu düşüncelerimdir.

1990 yılında yazdığım “Darbelerin Ekonomisi” kitabım ki yanımdadır buyurun göstereyim, bu anlatım ve düşüncelerimi kaleme aldığım kitabımdır.

İşleyen devlet sisteminde, bir darbeye doğru yol olabilecek cehennem taşları döşenmekte olduğunu düşündüğümde, bu kitapta 27 yıl öncesinden paylaştığım görüşlerimi hatırlatır, kaygılarımı paylaşır, uyarılarımı yaparım.

03.09.2010 yılında yaptığım röportajımdan bir paragraf okuyayım size;

“Demokratik bir hukuk devletinde sivil dikta kurulabiliyorsa zaten o senin devletleşemediğini gösterir. Örneğin bir cemaat devleti ele geçirebiliyorsa o zaman devlet devlet değildir. Demokrasilerde anti demokratik eğilimlere karşı sistemin kendi reaksiyonunu koruması gereken refleksi vardır. Devlet hiç kimsenin ele geçiremeyeceği büyük bir organizmadır. Askeri rejim olduğu vakit devlet ele geçmiyor da bir başkasının yönetiminde etkinliği artınca mı ele geçiyor. Aslında devlet hiç kimsenin etkin olmadığı evrensel hukuk kuralları çerçevesinde etkin olmalıdır.”

Ben 2010 yılında hukuk ve demokrasiye bağlılık üzerinden dikta, askeri vesayet ya da cemaatlerin devleti ele geçirmesi haline dair uyarılarda bulunurken, dönemin Başbakanı ABD’de bulunan Fethullah Gülen’e teşekkür etmişti.

“Okyanus ötesinden bu sürece destek veren tüm kardeşlerimi kutluyorum” diyen Başbakan, ***“Buradan okyanus ötesine mesajlar olduğuna göre bizim de bu mesajı verenlere bir cevabımız olması lazım”*** şeklinde konuşmuştu.

2010 yılında MGK’da Cumhuriyet tarihinde ilk kez “irtica” sözcüğü Kırmızı Kitap’tan çıkarıldı ve “isimleri sayılan cemaatlere” de yer verilmedi.

Sistemi demokratikleştirme yerine sistemin sahibi olma çabası...

13.10.2011 tarihli Star Gazetesinde “Askeri vesayet bitti mi” başlıklı yazımda gene aynı anlatım ve açık uyarım var;

“Askeri vesayet bitti mi?”

Bitti diye propaganda yapıp, kurumsal, kalıcı ve köklü tedbirler alınmaz ise atılan olumlu adımlar geçici olur...

Çünkü temel ihtiyaç mevcudu rapta zapt altına almak değil, rejimi demokratikleştirmek...

Bu yapılmaz ise hiç de beklenmedik bir anda çok sert rövanşist bir geri dönüş kimseyi şaşırtmasın...

Duyan olur mu bilmem ama tecrübeli bir vatandaş olarak bir kez daha uyarıyorum...”

2012 yılı Köprü Dergisine verdiğim röportajda;

- anlatımım gene aynı öz ve içerikte.

27.01.2014 tarihli yazımda gene aynı uyarı var;

-

Süleyman Demirel rejimi demokratikleştirmek yerine, askeri statükoyu korumanın, orduyla işbirliği yaparak iktidarını pekiştirme hayalleri kurmanın bedelini defalarca devrilerek ödedi.

Keza Erbakan...Susurluk'a “fasa fiso” diyerek derin devletle kol kola girme kurnazlığı 28 Şubat'ı getirdi.

Orduyla işbirliği yaparak ülkeyi yönetme hesapları her zaman darbeyle sonuçlandı.

Her zaman da darbeyle sonuçlanır.

Hukukun dışına çıkarsanız, meşru güçler dışındaki güçleri siyasete sokarsanız, suç işlerseniz, hukuku yok ederseniz, ülkeyi hukuksuz bir yönetime mahkûm edersiniz.

Eğer ülke “hukuksuzlukla” yönetilecekse, yalnızca “güçlü” olanın sözü geçecekse, meşruiyetin temeli hukukta aranmayacaksa, o zaman “en güçlü” olan iktidarı alır.

En güçlü olan da silahın gerçek sahibi olan ordudur. Hukuk yok edilip gayrimeşrunun kapısı açıldığında o kapıdan önce ordu geçer. Kendisine kapıyı açanı da içeri atar.

Gittiğimiz yer hayırlı bir yer değil.

Askerler kışlasından çıkarsa sadece “demokratları” alıp götürmezler, sizin de tepenize binerler.

Bu iktidarı yeniden “meşruiyetin” içine çekmek, hukuku yeniden canlandırmak, demokrasiyi sahiplenmek, orduyu siyaset dışında tutmak, darbeciliğin suç olduğunu kuvvetli biçimde yeniden vurgulamak hepimiz için kaçınılmaz bir mecburiyet bugün.”

Gördüğünüz üzere bir TV konuşmasında yıllardır savunduğum görüş ve düşüncelerimi ifade ederken darbecilikle suçlanan ben yazar, gazeteci akademisyen profesör Mehmet Altan özgürlüğümünden, hürriyetimden mahrum edildiğim gibi aynı zamanda anayasal haklarım ve hukuk devletinde yaşama güvencemin de elimden alındığını görmekteyim..

Anayasanın 24. Maddesine aykırı olarak düşünce ve kanaatimden ötürü suçlanıyorum, yargılanıyorum ve düşüncemi açıklamaya zorlanıyorum.

Bu zulüm bir yeni versiyonu ile yıllardır tazelenmektedir, güç ve iktidarın beğenmediği düşünce boğulmak istenmektedir.

Az evvel anlattığım “andıçlama” devam etmektedir.

1. TV programında bir yazar, bir akademisyen olarak bilgimi, düşüncelerimi açıkladım.

Ama “kasıtlı ve planlı bir iftira oyunu” olarak algıladığım bu süreçte yaptığım araştırma, adeta benim dışımda herkesin bu darbenin gelmekte olduğunu bildiğini gösterdi bana.

Hatta Ankara C.Savcılığının 06.06.2016 tarihli, Soruşturma No. 2014/37666, E. 2016/24769 sayılı iddianamesinde “*FETÖ/PDY isimli örgütün darbe teşebbüsünde bulunma tehlikesinin açık ve yakın olduğu*” nun yazılmış olduğunu okudum.

Bu bilgiye Anayasa Mahkemesinin 04.08.2016 tarihli kararından ulaştım. Benim suçlandığım iddianamede, sık sık Ankara C.Savcılığının 06.06.2016 tarihli, Soruşturma No. 2014/37666, E. 2016/24769 sayılı iddianamesinden söz edilmesine karşın iddianamenin bu önemli kısmının yani “*FETÖ/PDY isimli örgütün darbe teşebbüsünde bulunma tehlikesinin açık ve yakın olduğu*” kısmının nedense pas geçilmiş olduğunu da gördüm.

Acaba hakkımdaki “darbeyi önceden bildiğim” iddiasının tamamen çökeceği endişesi ile mi bu önemli bilgi pas geçildi dersiniz?

Ne gariptir ki benim dışında darbenin gelmekte olduğunu bilenlerin hiç birisine karşı da bu güne kadar hukuk harekete geçmedi.

Bilmeyenler eğer tutarlı ve ilkeli duruşları var ise “darbecilik” iftirasına muhatap olurken, bilenlere karşı ise muhalif değilseler tavana bakmakla durumu geçiştirmek, habercilik yaptıklarını kabul etmek gibi çok siyasi koruma sağlandığını gördüm.

Belgeleri size sunmak isterim;

05 Ocak 2015 Akşam Gazetesi Turgay Güler; “Uyarıyorum darbe pişiriyorlar” yazısında,

16 Mayıs 2015 Star Gazetesi Cem Küçük “Dikkat paralel yapı ordudaki adamlarını harekete geçirmeye çalışıyor” yazısında,

Mart 2016 Michael Rubin “Türkiye’de darbe olabilir mi” yazısında

04 Nisan 2016 Milat Gazetesi Hüsamettin Aslan “CIA Türkiye’de darbe hazırlıyor” yazısında,

02.Nisan 2016 OdaTV’de yayınlanan “Askeri darbe söylentilerinin altında ne var” başlıklı yazıda,

02 Nisan 2016 Türkiye Gazetesi Fuat Uğur “Cemaat hususileri darbe için Ankara’da topladı” yazısında,

27 Mart 2016 Sabah Gazetesi Rasim O. Kütahyalı “Türkiye ve Erdoğan’ı hedef alan operasyonlar” yazısında,

27 Haziran Yeni Şafak Hüseyin Likoğlu “Şakird subayların altın vuruşu” yazısında (arandığından daha da fazlası bulunacaktır) Türkiye’de darbe hazırlığı olduğu açık açık yazılmış, değişik içeriklerde okuyucu ile paylaşılmıştır.

Hatta bu gelişmeler üzerine Genelkurmay Başkanlığı 31 Mart 2016 tarihinde, “*darbe iddialarını yalanlayan ve basın yayında bu yönde iddialarda bulunanlar hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını*” ifade eden bir bildiri hazırlamıştır.

Putin’in özel temsilcisi Dugin’in “*14 Temmuz’da Türk ordusunda hareketlilik var uyarısı yaptığı*” da sonradan açıklanmıştır.

Hatta Doğu Perinçek gene aynı tarih olan 14 Temmuz'da yardımcısının Yeni Şafak Gazetesine giderek darbe olacağını bildirdiğini açıklamıştır.

14 Temmuz 2016 tarihli Yeni Şafak Gazetesinin manşeti "18 Paşaya FETÖ suçlaması"dır.

Anlatmak istediğim 2015 yılından itibaren darbe söylentileri gündemi oluşturmuş, yazarlar tarafından yazılmış, siyasiler tarafından konuşulmuştur. Hala da devamı olacağı konuşulmakta, gene yazılmaktadır, TV programlarında tartışılmaktadır.

Yazarların ya da konuşanların hiç birisi hakkında gene bir işlem yapılmamaktadır.

Tam bu noktada sormak isterim, demokratik hukuk devletinde iki yıl boyunca "darbe hazırlığı" gündem olur yazılır çizilir mi?

İşte hukuktan ayrılmanın sonuçlarıdır bu yaşananlar.

Hep söylediğim bozulan, hastalanan metabolizmanın bize kendisini gösterdiği bir görüntüsüdür.

Düşünün bir zeytinyağı atölyesinde bile bu kadar çok "sızma"dan söz edilemez. İddianamenin her yerinde "sızmışlar" açıklamasına rastlıyoruz.

Bu ülkede "devlet" yok mu ?

Denetim fonksiyonları, aygıtları işlemiyor mu?

Siyasal iktidarın görevi devleti işletmek, yönetmek değil mi?

Devlet çalışmıyor, hükümet yok, eli kanlı gözü dönmüş İslamcı terör örgütü her yere her daim sürekli sızıyor.

Böyle bir ön kabul ile bir iddianame olabilir mi?

Bir kez daha söylüyorum hukuktan ayrılmanın, hukuku rahmetli etmenin, üzerini toprakla örtmenin, nefessiz bırakmanın, pas pas etmenin sonuçlarıdır tüm bu yaşananlar...

Tıpkı benim bu gün burada, sizin huzurunuzda sanık olarak bulunmam ve düşüncelerimden ötürü yargılanıyor olmam gibi...

40 yıldır ne diyorsam aynısını o TV programında anlattım, gene aynı fikirdeyim, gene bu gün burada bu duruşma salonunda suçlandığım TV programında anlattıklarımı savunmam olarak tekrar anlatıyorum;

Bu yüzden de Demokrasilerde anti demokratik eğilimlere karşı sistemin kendi reaksiyonunu koruması gereken refleksleri vardır. Bu reflekslerden kastım yasama, yürütme ve yargı yani güçler ayrılığı sayesinde siyasal iktidarın anayasal düzen dışına çıkma ya da suç işleme eğiliminin önleneyeğidir. Devletin içindeki kurumların anayasal ve yürürlükteki mevzuat dışına çıkışa yönelik suç işleme gayretini önleyeceği, tespit edeceğini ve dolayısıyla hukuk konusu edeceğini vurgulayarak hukuk devleti güvenini teyit etmesidir.

Örneğin bir cemaat devleti ele geçirebiliyorsa o zaman devlet devlet değildir. Eğer ülke "hukuksuzlukla" yönetilecekse, yalnızca "güçlü" olanın sözü geçecekse, meşruiyetin temeli hukukta aranmayacaksa, o zaman "en güçlü" olan iktidarı alır.

En güçlü olan da silahın gerçek sahibi olan ordudur. Hukuk yok edilip gayrimeşrunun kapısı açıldığında o kapıdan önce ordu geçer. Kendine kapıyı açanı da içeri atar.

Bu yüzden sağlıklı toplum için, devlet hiç kimsenin etkin olmadığı evrensel hukuk kuralları etkin kılınmalıdır.

Fiili başkanlık dönemini açan siyasi iktidarı yeniden “meşruiyetin” içine çekmek, bu durumun yaratacağı sakıncaları hatırlatmak, hukuku yeniden canlandırmak, demokrasiyi sahiplenmek, orduyu siyaset dışında tutmasını istemek “darbeyi önceden bildiğim” delili olamaz reddediyorum.

Aksine anayasal düzenin suç işleyerek zorlanmasının gayrı meşru gelişmelerin önünü açacağı uyarısı tam bir “darbe karşıtlığı”dır.

Yıllardır yazdığım anlattığım bu uyarılarım dikkate alınmamış ve neticede bir darbe girişimi daha yaşanmıştır.

Hukuktan sapma sonucu toplum bozulmuş, metabolizma hastalanmıştır.

Bu gün gene yeni darbe olabileceği konuşmaları yapılmakta, yazıları yazılmaktadır. Bozulan metabolizma hala iyileşmemiştir.

Metabolizmanın hastalanmış olduğunun bir başka kanıtı bu gün burada yapılan yargulamada benim sanık sandalyesinde bulunmamdır, bu ülkenin vatandaşı olarak sahip olduğum anayasal haklarımın ve hürriyetimin elimden alınmış olmasıdır, anayasanın 25 . maddesine aykırı olarak düşünce ve kanaat hürriyetim elimden alınmıştır, düşünce ve kanaatimi açıklamaya zorlanmaktayım ve düşünce ve kanaatlerimden ötürü suçlanmaktayım.

Evet metabolizma bozulmuştur, yargı ve hukuk sistemi büyük sıkıntı içindedir, 5000’e yakın yargı mensubu görevden alınmıştır, hakimi tutuklayan hakim tutuklanmış, tutuklayan o hakimi bir diğer hakim tutuklamıştır.

Mahkeme üyeleri verdikleri kararlardan ötürü bir gecede açığa alınmaktadır. Hukuk güvenliği ciddi saldırı altındadır.

Bu yaşananların demokratik hukuk devletinde olağan olduğunu kimse söyleyemez esasen söylememelidir de...

İDDİANAMEYE GERİ DÖNERSEK;

–II–

“Darbeyi önceden bildiğim” iddiasından hareket ile “darbeci” olduğumu pekiştirmek adına darbenin “medya ayağı” olduğum ileri sürülmektedir.

2012 yılına kadar Star Gazetesi başyazarı iken görevime son verilmiştir. O tarihten sonra 2016’ya kadar hiç bir gazetede yazar kadrosunda yer almadım.

“Medya ayağı” isem bir gazetede yazıyor olmam gerekmez mi?

Yazıyor olmam gerekmez ama 2008 yılında yaptığım telefon görüşmeleri delil olabilir öyle mi?

İddianamede “Önceden terör örgütünde üst düzey yöneticilik yapmakta iken ayrılan ve örgütün mensup ve faaliyetleri hakkında açıklamalarda bulunan Nurittin Veren’in 24/10/2016 tarihinde C.Başsavcılığımızca alınan ifadesinin ilgili kısmında; kendisinden sonraki dönemde yapılanmanın medya unsurunun en güçlü adamının Alaeddin KAYA olduğunu, ülkemizde faaliyet gösteren medya

mensupları ile Fetullah GÜLEN arasındaki ilişkiyi bu şahsın sağladığını, bu kapsamda Ahmet ALTAN, Mehmet ALTAN ve Nazlı İLİCAK gibi gazetecilerin Terör örgütü lideri GÜLEN ile arasındaki ilişkiyi sağladığını ve kendilerinin Alaeddin KAYA İle sık olarak görüştiklerini bildiğini beyan etmiştir” anlatımı delil gibi sunuluyor.

İfadesine başvurulmuş kişi bir itirafçısıdır.

Sadece benim için değil pek çok kişi hakkında akıl ve izandan yoksun, hikâye anlatır gibi, gerçek ilgisi olmayan yalan yakıştırmaları olmuştur. CNNTürk’de Didem Arslan ile saatlerce süren program yapmış, pek çok yalanı hiç utanmadan, gözünü dahi kırpmadan sıralamıştır.

Benim hakkımda “sık sık Alaeddin Kaya ile görüştüğüm” anlatımı da bu uydurma anlatımlarından biridir ki iddianamede 212. Sayfada yer alan telefon şemasında da anılan kişi ile benim 26.09.2008 tarihinde 1 kez görüşme yaptığım saptanmıştır.

İddianamede sözüm ona delil olarak dayanılan bir itirafçısının anlatımı gene iddianamenin kendisinde çökmekte, hükümsüz kalmaktadır.

Görüşme tarihi 2008’dir. Suç özelliği nedir?

O tarihte Star Gazetesi başyazarı görevim devam etmektedir, anılan kişi de gazetenin finans işi ile ilgilenen kişidir.

“Sık sık yapılan görüşme” tanımı ve delili budur...

Objektif tanıklığı son derece tartışmalı olan bu kişinin benimle ilgili ifadeleri gerçek dışıdır.

2016 yılından 2008 yılına geri dönüp, yapılan 1 telefon konuşmasını delil gibi sunup suç ihdas etmenin yasal dayanağı nedir? Hangi kanunda bu yönde bir tanım vardır?

Bu bahiste iddianamede hakkımda tarih, görüşme sayısı ve içeriği bildirilmeden yer verilen HTS kayıtlarına da dikkat çekmek isterim.

İddianamenin 243.sayfasında “darbeyi yaptığı söylenen kişiler ile görüştüğü iddia edilen kişiler ile görüştüğüm ve böylelikle de darbe girişimini yapan kişiler ile irtibatlı olduğum” iddiası bulunmakta.

Böyle bir iddia, hukuk düzeninde birey olarak güvence sahibi olduğum her türlü anayasal haklarımın katli anlamına gelir.

Başka bir örnekleme yapmak gerekir ise;

Bir cinayet zanlısının eltilisinin, bacanağının, kaynının telefon ettiği kişiler ile eski zamanlarda telefonlaşmış olmak sizi de katil zanlısı ve cinayetin bir parçası haline mi getirir?

Böyle bir hukuk anlayışı, mevzuatı ve felsefesi var mı?

Sayılan kişilerin bir kısmını tanımıyorum. HTS kayıtlarında gözükten 2007’li yıllardan 2014 yılına kadar yaptığım görüşmelerde anılan kişiler suçlu olarak bilinen kişiler değildir.

10 yıl geriye giden HTS kayıtlarına göre bu iddianamenin “suç aralığı” ne zaman diye sormak gerekmez mi?

MGK’nın 2004 tarihli belgesi mi?

İdarenin dayattığı 17/25 Aralık 2013 mü?

Yoksa iddianamede altı çizili olan 16.06.2016 tarihindeki Erzincan Ağır Ceza Mahkemesi kararı mı?

Benim on yıl öncesinden 9 kişi ile yaptığım görüşmeler de aynı bağlamda suç aralığı neden tanımlı değil?

Eğer on yıl öncesinden bu kişiler ile yapılan görüşmeler suç ise ve ben de böylelikle suçlu isem, bu sayılan kişiler başka kimlerle ile görüşmüştür?

Bu kişiler ile görüşme yapan darbeciler ile irtibatlı sayılıyor ise bu kişiler ile görüşen herkesin tutuklanması gerekmez mi?

Görebildiğim kadarı ile HTS kayıtlarında yer aldığı söylenen ve suç kanıtı gibi sunulan kişilerin hepsi devletin denetimindeki yasal medya kurumlarının yöneticileridir. Bir kısmı siyasi iktidar üyelerinin danışmanlığı yapmış kişilerdir. İnsanlar ile telefon görüşmesi yapmak anayasa güvencesi altında temel hak ve özgürlük olmasına karşın suç sayılması, bir kişiye 15 Temmuz'dan 2 ay sonra "darbeci, terörist, İslamcı örgüt sempatzanı" gibi akla hayale gelmeyen suçlamalar tüm muhaliflerin susturulduğu, hukukun işlemez olduğu ve ülkenin rejiminin değiştiği bir döneme rastlaması hiç de tesadüf olamaz.

Bu siyasal ve boğucu konjonktürde suçlamalar da "hukukun emredici kuralları" üzerinden değil "yandaş medya – savcılık makamı" paylaşımlarıyla algı üzerinden yapılmaktadır.

Anayasal güvence altındaki tüm özgürlükler rahatça fütursuzca suç gibi sunulmakta, "somut kanıt ve delil olmadan" bu temel hak ve özgürlüklerin kullanılması ağırlaştırılmış müebbetlik suç olarak takdim edilebilmektedir. En başta söylenilmesi gereken "suç" olarak ve "suç kanıtı" olarak sunulanların hepsi anayasal güvence altındaki özgürlüklerin parçasıdır.

Olup biten kanıtsız delilsiz belki de bunlar olmadığı için bir algı operasyonu, hukuksal bir skandaldır.

20 yıldır köşe yazarlığı yaptığım dönemde 2006 yılı Sabah Gazetesinden Star Gazetesine başyazar olarak geçtiğim yıldır. 2012 yılına kadar da devam etmiştir. Defalarca dönem başbakanı, dönem Cumhurbaşkanı, dönem bakanları, milletvekilleri onların yakın çalışma bürokratları tarafından arandım, ayrıca onlarca resmi gezide, resmi davetli olarak beraber oldum.

Belediyeler keza aynı şekilde, en yoğun temaslarda bulunduğum adreslerden biriydi.

Akademik dünya, basın dünyası, sanat dünyası, edebiyat ve yazarlar da doğal çevrenin en temel iletişim ağını oluşturdu.

10 yıllık telefon trafiğinde, 49 yıllık bir yazı serüveni ve 30 yıllık akademisyen olarak adeta yok yoktur. Aslında kayıtların tüm dökümü alındığında "sosyal çevrenin" genişliği somut olarak ortaya çıkar.

Ayrıca bu gün siyasal iktidardaki bakanlar kurulunun (başbakan, başbakan yardımcısı, bakanlar) çoğu üyesinin de telefonlaştığım kişiler dökümünde isimleri görülecektir.

Benim yaşam boyutlarımı yok sayarak 9-10 kişilik listeler, üstelik döneminde

çok meşru ve mesleki iletişimlerden suçu ve suçlu imal etmeye çalışmanın hukuki ve yasal mevzuatla ilişkisi kopmuş, çok hatta aşırı bir zorlama olduğu ortadadır.

Az evvel anlattığım metabolizmanın bozulduğunun bir başka resmidir.

Nitekim iddianameye konulan 9 kişiyle yapılan telefon görüşmesi de bu bağlamda hemen hemen hepsi yukarıda tarif ettiğim mesleki ve birlikte gelişen sosyal çevrenin gerekliliği ile yapılmış görüşmelerdir.

HTS kayıtlarına baktığımda yılbaşı günü atılan mesajların dahi listeye alındığını gördüm.

Yılbaşı ya da başka özel günlerde atılan belli ki tebrik amaçlı olan mesajlardan ‘darbeci’ suçlamasına delil yaratmak gayreti için ben artık bir ifade kullanmak istemiyorum.

Bu 9 kişiye bakarsak;

- Önder Aytaç (Dekan Yrd. Polis Akademisi Hocası)
- Hidayet Karaca (TV sahibidir, bilindiği kadarıyla 2014 yılından beri tutukludur, en son gözüken konuşma tarihi 2009)
- Harun Tokak (Gazeteci ve Yazarlar Vakfı Başkanı)
- Alaeddin Kaya (Star Gazetesi Finansörü 1 kez yapılan görüşmenin tarihi 2008)
- Halit Esendir (2009 yılında iki adet mesaj/ Zaman muhabiri)
- Mustafa Yeşil (Gazeteci ve Yazarlar Vakfı Başkanı)
- Ali Bayram (2010 yılında bir görüşme / İş adamı)
- Cemal Uşak (2010 yılında bir görüşme AKP’nin akil adamlar listesine girmiş, Gazeteciler Vakfı yöneticisi)
- Mustafa Muhammet Günay (2010 yılında yapılan bir görüşme/Tuskon yöneticisi, kendisini hiç tanımamaktayım)

Görüşmelerin olduğu dönemler, MİT tarafından, takma isim ile hâkim kararı alınarak dinlendiğim dönemler aynı zamanda.

Tüm görüşme kayıtları ellerindedir ve hiç birisinde suç unsuru bir konuşma saptanmamıştır.

Dinleyen hâkimleri şikayet etsem de HSYK hâkimleri korumuştur. Ancak beni hukuksuz dinleyen bu hâkimler sonradan, bu dönemde FETÖ/PDY’den yargılanmış ve ceza almışlardır.

Zorlayarak anayasanın amir hükümlerini yok sayarak geriye yönelik suç yaratma çabasının hukuksuzluğu yanında tekrar söylüyorum darbeyi yapan kişiler ile görüşen kişiler ile yıllar önce yaptığım sınırlı, mesleki anlamdaki görüşmelerden ağırlaştırmış müebbede hapis cezası isteğine yol almak ve suç üretmeye çalışmak hiç şüphesiz azımsanmayacak bir maharettir.

Hukuksal bir maharet olmasa da bu ilginç dönemlere ait çok özel bir maharet olduğu aşikârdır.

–III–

Ve 1 Dolar iddiası;

“Şüphelinin ikametinde yapılan aramada toplam (6) adet 1 dolar ele geçirildiği,

(5) adet 1 dolar paranın çalışma odasındaki masanın çekmecesinde diğer dövizlerle bir arada bulunurken, (F) serisi olduğu tespit edilen diğer bir dolar kağıt paranın ikametinin koridordaki dolap içerisinde bulunan kırmızı cüzdanında ayrı bir yerde özel olarak muhafaza edildiği tespit edilmiştir.”

Bir kısım dolarlar diğer bozuk yabancı para kutusunda, bir tanesi de koridorda dolap içinde, ayrı özel bir yerde.

Ayrı özel bir yer; koridordaki vestiyer!

Vestiyer içinde, eski bir kırmızı kadın cüzdanında unutulmuş eski, ucu yırtılmış bir dolar.

Ve ben de darbeciyim öyle mi?

Darbe girişimi tarihi 15 Temmuz'dur, göz altına alınma tarihi ise 10 Eylül.

Yaklaşık iki ay sonra.

Darbe gecesi Ahmet Altan ile balkonda meyve yemekte idik, 10 Eylül sabahı da bayram tatili öncesi gözaltına alınırken gene evimde idim.

Bu iki ay içinde 1 Dolar meselesi çok popüler idi ve benim evimde 1 Dolar bulundu. Bu gün olsa gene evimde o paralar gene dururdu. Ben suçlu değilim yok etmeyi kendime yakıştıramam.

İddia makamı, bu konuda iddianamenin 48. sayfasında, algı operasyonu ile tutuklama nedeni haline getirilen “suç aletlerinin” onca zaman sonra saklanması hakkında,

‘..... yıl önce başlatılan soruşturmada bir çok kişinin evinde arama yapıldığını, tutuklandığını bildiği halde suç delili olan USB 'yi evinde, üstelikte çok kolay görülüp bulunacak şekilde “boş” bir çekmecenin içinde muhafaza etmesi hayatın olağan akışına uygun bulunmamıştır’

kabulü bulunan Yargıtay kararına yer verdiğini görüyorum.

Peki darbeden 2 ay sonra, 1 doların tutuklama nedeni yapıldığı bu dönemde, evimde bulunan eski 1 dolar için farklı olan nedir?

İddianamede sayfa 16'de gayet güzel bir şekilde “masumiyet karinesi ve soruşturmanın” gizliliğinden söz edildiğini de görüyorum.

Gözaltına alınmam ile az evvel anlattığım “andıçlanma” da olduğu gibi aynen kamuoyunda itibarsızlaştırma amacına hiç zaman kaybetmeden hizmet edildi. Gözaltına alınır alınmaz da derhal sözüm ona gizli olan soruşturmada evimde 1 dolar bulunduğu ve benim de bir FETÖ'cü olduğum basına servis edildi.

Masumiyet ilkesine, lekelenmeme hakkına, soruşturmanın gizliliğine ne oldu Sayın Mahkeme size de sormak isterim?

Yasa maddeleri, ilkeler var ama kim için, kime göre var?

Bir de “eşitlik” ilkesi vardı değil mi, anayasal hak olan...

İddianamede bu 1 Dolarların “örgüt üyelerine” verildiği, hatta en alt basamakta olan yeni örgüte girmiş “öğrenci” olarak isimlendirilen üyelere verildiği yazılıdır.

İddianameye göre ben “örgüt üyesi” değilim. 40 yıllık bir üniversite hocasına örgüte yeni girmiş “öğrenci” muamelesi yapılması da olamayacağı göre kendi içinde çelişen iddianameden uzaklaşarak gerçekleri konuşmakta fayda vardır.

Benim evimde sadece ABD dolarının bozuk parası değil, kırk ayrı ülkenin bozuk parası vardır. Dünyanın hemen hemen her yerine konferanslar davetler üzerine gittim, pasaportumda damga vuracak boş sayfa nerede ise yoktur. Bu yetersiz, bir yerde mizah konusu olacak gülünç anlam yüklemeler, ortada bir suç olsa bile suça kanıt olamayacak kadar havada kalan boş iddialardır.

–IV–

AKABE VAKFI İDDİASI;

AKABE Vakfı yöneticileri hakkında örgüt üyesi olduğu anlaşılan polisler tarafından Selam-Tevhid örgütü kapsamında soruşturma başlatıldığı halde, konferans davetlisi ben hakkında soruşturma yapılmamış olmasına göre ben darbeciyim...

Bana “senin düşüncelerinden hoşlanmıyoruz, işine son verdirdik, herhangi bir gazete çalışmanı engelledik ama baktık olmuyor, seni içeride tutuyoruz” denmiş olsa inanın daha anlamlı olurdu.

AKABE Vakfı yasal bir kuruluş, ben de bir düşünce fikir insanıyım, yazarım, gazeteciyim, hocayım.

Bağımsız ve özerk düşünce adamı olmakla tanınıyorum, laik seküler, demokrat, liberal kimliğimle tanınıyorum.

Bu yüzden de her görüşün takipçisi olanlardan davet almam son derece olağan ve doğal. Davet alıp katıldığım yüzlerce konferanstan sadece biri, o kadar.

Bu iddianın manasızlığı bir yana, bana böyle bir yakıştırma ile benim üzerime gelmek, üzerinden dökülen tutmayan oturmayan elbise gibi kalmaktadır.

Selam-Tevhid örgütü soruşturmasını yapan ve sonra tutuklanan sanıkları usulsüz salıvermekten yargılanan ve devamında da FETÖ üyesi olmaktan yargılanan hakimler, takma sahte isimler ile hukuksuzca telefonlarımın dinlenmesine karar vermişlerdi.

Benim ile buralardan nasıl bir irtibat kurulabilir ki?

İddianamenin 21.sayfasında da, benim hakkımda usulsüz dinleme kararı veren hakimler Mustafa Başer ve Metin Özçelik’in FETÖ/PDY üyesi kişiler ile doğrudan irtibatlı ve iltisaklı kişiler olduğu da yazılı, bu kişilerin mahkum olduğu bilinmektedir.

Selam Tevhid örgütü hakimleri bir tarafta beni hukuksuz usulsüz takma isimler ile dinliyor, bu ortaya çıktığında davalar açıyorum, HSYK’ya başvuruyorum, gerçi hakimler bir şekilde sürekli korunuyor ama ben hukuk mücadelesinden vazgeçmiyorum, şikayetler yapıyorum, sonra dön dolaş bu FETÖ örgütü zanlıları ile ben aynı tarafta oluyorum.

Neden, niye, hangi amaç hangi beklenti uğruna?

İzahı yok. Nasıl olsun ki zaten.

İddianamenin benimle ilgili kısmın genelinde olduğu gibi gene suç özelliği yok ama suçlama var.

Kanıt yok ama Savcılığın malum görüşü var.

–V–

Ve bir başka efsane iddia;

17Aralık 2010 tarihinde iktidara yakın Star Gazetesinin başyazarı iken yazdığım **“balyozun anlamı”** başlıklı yazım.

Bu yazım dâhil hiçbir yazımdan ötürü hiç bir soruşturma görmedim.

Basın Yasası 4 ay süre öngörmekte iken, 6 yıl önceye dönerek yasal düzenlemeleri yok sayıp, geriye dönük suç ihdas etme gayret ve zorlaması, tam bir hukuksuzluk skandalı.

Bu iddia ile bir kez daha çok ağır ve vahim mantık hataları, çelişkiler ve tutarsızlıklarla mevcut bu hukuk skandalı perçinleniyor.

Ben gazeteciyim. Bu yazı da tüm yaşamımı askeri ve sivil vesayete karşı demokrasiyi hukukun üstünlüğünü, insan haklarını savunmakla geçirdiğimin, ilkeli ve tavizsiz duruşumun kanıtından biri.

2010 yılında Balyoz Davası en güncel, kamuoyunun yakından ve sürekli takip ettiği bir davadır.

Görsel ve yazılı medyanın tümü bu davayı takip etmekte iken, dönemin Başbakanı kendisini bu davanın savcısı, ana muhalefet partisi genel başkanı avukatı tayin etmiş iken bir gazetenin başyazarı olarak ben bu davayı yazılarımda ele almayacak mıyım?

Size yazıyı yazdığım tarihin gazete manşetlerini vermek isterim, lütfen bakın;
17 Aralık 2010 Yeni Şafak “Balyoz içtiması”

17 Aralık 2010 Sabah “ 30 General tam kadro balyoz davasında, mazeretim var Silivri’deyim”

17 Aralık 2010 Hürriyet “Balyoz kuyruğu”

17 Aralık 2010 Star “ Balyoz içtiması”

17 Aralık 2010 Güneş “Kafama sıkardım”

Sonraki yıllarda da bu dava manşet olmaya devam etmiştir;

22 Eylül 2012 Sabah “Türkiye tarihinde ilk kez bir sivil mahkemede darbecileri cezalandırdı, yaşasın demokrasi”

23 Eylül 2012 Sabah “ Balyoza adil değil diyemem (Hilmi Özkök)”

22 Eylül 2012 Star “Türkiye ilk kez sivil yargı eliyle darbeyi cezalandırdı, ve darbe mahkum”

22 Eylül 2010 Yeni Akit “Balyozu yediler”

23 Eylül 2012 Star “ Altın kılıçlar iade”

23 Eylül 2012 Yeni Şafak “demokrasi kazandı”

Ben de 17 Aralık 2010 tarihli bu yazıma “*Türkiye’de ilk kez bir askeri darbe girişiminin yargılandığından*” söz ederek başlamışım.

1960, 1971, 1980, 28 Şubat, 28 Nisan’ın yargılanamadığı, “hukukun üstünlüğünün” yok sayıldığı bir ülkede böyle bir gelişmenin “hukukun üstünlüğü” açısından önemini vurgulamışım.

Savcılık ise bunu “gizli örgüt ideolojisi ve stratejisi” olarak gösterme gayretinde. Gene karşımıza çıkan Savcılığın o bildiğimiz kendi görüşü.

Halbuki yazıda olan “*adeta darbenin suç olduğunu, askerlerin karanlık işlere bulaşması halinde yargılanabileceğini bizler ilk defa öğrenir gibiyiz*” saptaması ve gene “*otuz yıldır 12 Eylül rejiminden bir türlü kurtulmadık*” yakınması...

Tekrar ediyorum ben bir yazarım, gazeteciyim.

Anayasa Mahkemesinin kararlarında da kabul edildiği gibi “*gazetecilerden bir beyanın doğruluğunu kanıtlamakla yükümlü savcı gibi hareket etmelerini beklemek aşırı yüksek bir ispat külfeti getirir*”.

Bu gün bu davanın “kumpas” olduğu iddia edilmektedir.

Bir kumpas söz konusu ise bunun adresi dönemin Başbakanı, Adalet Bakanı, Savunma Bakanı, İçişleri Bakanı olsa gerek. Yoksa ömrü boyu gelişmiş ve gerçek bir demokrasi isteyen ve bu nedenle de bu gün bu haksız yargılamaya muhatap tutulan, özgürlüğü hürriyeti anayasal tüm hakları gasp edilen Mehmet Altan değil.

Ayrıca Balyoz davası halen devam etmektedir. İddianamenin 51. sayfasında balyoz davasının temyiz edilmiş olduğu da yazılı. O halde sorun nedir?

Başbakan Binali Yıldırım da 09 Ekim 2016 tarihli açıklamasında “Ergenekon ve Balyoz sapına kadar gerçektir” demektedir.

Kesinleşmemiş bir yargı kararı, yıllar önce yazılmış bir yazı.

Bir gazetecilik faaliyeti.

Suç özelliği yok.

Ne var gene o meşhur içsel ve ama hukuki dayanağı olmayan görüş var.

Bu sürekli suç yaratmaya meyilli hisler üzerinden 15 Temmuz darbesi ile ilişkilendirme çabası var.

Sanki yasalarda “suç – delil bağlantısı” değil de “suç – savcı görüşü bağlantısı” aranıyor gibi.

–VI–

Darbe sonrası yazdığım web sayfamdan alınan 20 Temmuz tarihli

Türbülans başlıklı yazım...

İddianameye göre ben bu yazıyı ile darbe girişimi başarısız olduğu için, kendimi gizlemek adına yazmışım.

Sayın heyet, ben Çetin Altan’ın oğluyum.

Babam bize “*en sessiz söyleyeceğin ancak Taksim Meydanında söyleyeceğin olsun*” öğüdünü kazımıştır.

Ben haklıyım, işlediğim bir suç yok.

Korkacak, gizleyecek bir şeyim olamaz.

Bu güne kadar ne yazmak istiyorsam, onu yazdım.

Yazılarım okunduğunda, ne anlatmak istiyorsam o anlaşıldı.

Şimdiye kadar bunun tek istisnası, iddianameye konu bu iki yazımı okuyan iddia makamı oldu.

İddia makamı, hem yazdıklarımın hem de konuşmalarımın ne anlaşılıyorsa onu anlamak yerine, hislerine göre hiç olmayan anlamlar çıkarmayı tercih etti.

Nedense...

Korkmadığım için, sinmediğim için, ezbere uymadığım için tetikçi olmadığım için, özgürlük, demokrasi ve hukuk mücadelemden hiç vazgeçmediğim için, her türlü diktaya, vesayete karşı durduğum bu gün buradayım ve 3 kez müebbet hapis cezası istemi ile yargılanıyorum.

Türbülans başlıklı yazımda yazdıklarım bu gün halen Türkiye'nin yaşanan gerçeğidir, ve yıllardır söylediğim yazdığım ne ise gene aynı çerçevede gene benzer içeriktedir. Yazımda neler olduğunu sorgularken;
“Doğal olarak en çok merak edilen ve konuşulan konulardan biri de Türk Silahlı Kuvvetleri'ndeki gelişmeler.

İnsanlar ne olduğunu anlamaya çalışıyor.

Siyasal iktidar, Cuma günü yaşanan vahşeti anında 'FETÖ'cü' darbecilere bağladı ama daha sonra ortaya o kadar geniş, yaygın ve yüksek rütbeli bir resim çıktı ki herkes şaşırıldı...” yazmışım.

Tarih 20 Temmuz 2016.

Tarih 07 Mart 2017 ve bir gazeteci de köşe yazısında; *“Maalesef 15 Temmuz'a üst seviyede büyük katılım olmuştur. Bu FETÖ-dışı darbeciler Recep Tayyip Erdoğan'a düşmanlığın ve 27 Mayıs'tan bugüne süren şerefsiz darbeci zihniyetin etkisiyle bu askeri darbeye katılmışlardır. Şüphesiz ki tüm darbeciler gibi onlar da vatan hainidir...”* yazarak gelişmeleri değerlendirmiş.

Gördüğünüz gibi içerik aynı ama ben tutukluyum hem de meclise bombalayan darbeciler ile aynı eylemden...

Bu günlere gelirse, basından takip ettiğimiz üzere darbenin olacağı gün MİT'e giderek ihbarda bulunan O.K isimli binbaşının bu ihbarı, sonrasında ortaya çıkan savcılık ifadesi ve gene ortaya çıkan kamera görüntüleri.

Bu konuda hemen her gün yazılanlar...

Günlerdir bu gelişme konuşuluyor, yazılıyor değil mi?

Hep birlikte ne olduğunu anlamaya çalışmıyor muyuz?

İşte ben de tam da bunları yazmışım; TSK'daki anlamadığımız gelişmeler, geniş, yaygın ve yüksek rütbeli resim...

Yazım bu cümleler ile sona ermiş;

“Demokrasiden ve hukuktan uzaklaşan her adım Türkiye'nin içinde bulunduğu sarsıntıyı ve tehlikeyi artıracaktır.

Türkiye'yi huzura ve güvenceye ulaştıracak tek çare demokrasiye ve hukuka sarılmaktır, umarım siyaset sistemi bu gerçeği fark eder”

Tek doğru ve gerçek budur.

Demokrasi ve hukuk mücadelemden hiç vazgeçmedim, gene geçmiyorum ve vazgeçmeyeceğim.

Askeri, sivil fark etmez darbenin vesayetinin her türlüsüne karşı çıktım, ömrüm bu mücadele ile geçti.

Geride bıraktığım ömrümü ve verdiğim mücadelemi baskı ve hukuksuzluğa, sindirilmiş ortama heba etmeyeceğim.

Sayın Başkan, Sayın Heyet;

Fikir ve düşüncelerimden ötürü, fikir ve düşünce özgürlüğü olduğu söylenen ülkemde 9 ayı aşkın süredir cezaevinde tutuluyorum ve yargılanıyorum.

İddianame, suçlamalar ve gerekli olan ama bulunmayan kanıtlar yerine darbeci olduğumu hisseden savcılık görüşü var.

Ben de diyorum ki hayır, ben darbeci değilim. Hiç bir koşulda da olamam.

“Hukuk” yerine “savcılık görüşü ve algı operasyonu” üzerinden “İslamcı terör örgütü” ile irtibatlı “darbecilik” suçlaması gibi skandal bir zulmün, bu utancın son bulmasını, birey olarak sahip olduğum anayasal haklarımın ve hürriyetimin geri verilmesini istiyorum.

Sayın Başkan, Sayın Heyet;

Bu topraklar yazara, çizere, düşünüre, şaire, sanatçıya, ressamı zulmede gelmiş. Silivri’de Necip Fazıl’ın, Büyük Doğu Yayınları’ndan 1969 yılında çıkan ‘Müdafaalarım’ isimli kitabına rastladım.

Hakkındaki iddialar için şunları söylüyordu;

‘Hem yalancılık, hem akılsızlık, hem peşin kin ve acemilik, hem tahrif ve hem hezeyan bu dünyada hangi savcıya nasip olmuştur?’ (Syf 180)

Aynı iddianame için gene söyledikleri şunlar;

‘Bilmiyorlar ki tarihte ve en korkunç zulüm devirlerinde fevkalade mahkemelerin fevkalade üstü fevkalade savcıları icabında vesika uyduracak kadar iffetsiz fakat hukuk ve mantık uydurmaya kalkışmayacak kadar mahcupturlar.’ (Syf 191)

Necip Fazıl bunları benim doğduğum yıl olan 1953’de Malatya davasında söylüyor.

Aradan 64 yıl geçti.

Bu kez onun manevi talebeleri olduğunu söyleyenler iktidarda.

Ve gene bir zulüm var.

Galiba yıllardır tek değişmeyen gerçek bu zulüm...

Sabrınız için teşekkür ederim.